

Έπίκαιρο

Τό ήρωικό «ΟΧΙ»

Γιά τήν επέτειο τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου θά μπορούσαν νά παρουσιάσουν τά παιδιά τοῦ Μέσου Κατηχητικοῦ ἓνα σχετικό ἀφιέρωμα. Ἀκολουθεῖ τό χρονικό τῆς γιορτῆς, τό ὁποῖο συνοδεύεται ἀπό προβολή καί ἐπίκαιρα τραγούδια, βλ. CD μέ ὑλικό.

Ἡ ἐλληνική γλῶσσα διαθέτει πλούσιο λεξιλόγιο. Εἶναι ἡ πιά κατάλληλη γιά νά ἐκφράσει ἀκόμη καί τούς πιά δύσκολους ὄρους. Ὅμως, στίς μεγάλες ἱστορικές στιγμές τῆς Ἑλλάδας αὐτή ἡ γλῶσσα ὑπῆρξε ἀφάνταστα λιπή, λακωνική.

«**ΟΧΙ!**», μία τόσο μικρή λέξη περικλείει τό μεγαλεῖο τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς!

Ἐκφράζει τόν ἡρωικό λαό αὐτῆς τῆς μικρῆς φλούδας γῆς, πού δέν σκύβει τό κεφάλι σέ ὅσους ζητοῦν νά τοῦ στερήσουν τή λευτεριά του ἀλλά ἀγωνίζεται ἕως ἐσχάτων.

Ὁ Ἕλληνας τοῦ 1940 ἀποδείχτηκε γνήσιος ἀπόγονος τῶν Μαραθωνομάχων. Τόλμησε καί ὄρθωσε τό ἀνάστημά του ἀπέναντι σέ δύο ὑπερδυνάμεις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Κι ἀπέδειξε γιά μιὰ ἀκόμη φορά πώς **τήν ἱστορία δέν τήν γράφουν τά νούμερα, ἀλλά οἱ φλογερές καρδιές!** (Ἀπό τό σημεῖο αὐτό ἀρχίζει ἡ προβολή, βλ. CD μέ ὑλικό. Ὁ ἀστερίσκος * δηλώνει ἀλλαγὴ διαφάνειας).

* Τό 1936 ό καγκελάριος τής Γερμανίας Άδόλφος Χίτλερ, γνωστός ώς «Φύρερ», καί ό πρωθυπουργός τής Ίταλίας Μπενίτο Μουσολίνι, γνωστός ώς «Ντοϋτσε», έδωσαν τά χέρια καί έκαναν συμμαχία, τόν περίφημο Άξονα.

* Στίς δυνάμεις τοϋ Άξονα (Γερμανία, Ίταλία) προστέθηκε καί ή Ίαπωνία. Στο αντίπαλο στρατόπεδο συσπειρώθηκαν οί έξής Σύμμαχοι: Άγγλία, Γαλλία, Ρωσία, Η.Π.Α.

* Τό 1939 ξεσπᾶ ό Β΄ παγκόσμιος πόλεμος. Θα διαρκέσει ώς τό 1945. Τά θύματά του ύπολογίζονται σέ έκατομμύρια νεκρούς, άμέτρητους τραυματίες, χήρες καί όρφανά παιδιά.

* Η Έλλάδα άρχικά κρατᾶ ουδέτερη στάση.

* 15 Αϋγούστου 1940. Τό νησί τής Μεγαλόχαρης πανηγυρίζει σημαιοστολισμένο καί κοσμοπλημμυρισμένο. * Λίγο μακριά άπό τό λιμάνι εΐναι άγκυροβολημένο τό καταδρομικό μας «Έλλη», πού ήρθε για νά άποδώσει τιμές στή γιορτή τής Παναγιᾶς. * Ξαφνικά άκούγεται μιά κραυγή: «Τορπίλη!»! Τό καράβι άνατινάχτηκε. * Πέφτει καί δεύτερη τορπίλη. Η Έλλη βυθίζεται. * Η τορπίλη ήταν ίταλική· ή έλληνική κυβέρνηση εΐναι βέβαιη. Όσοτόσο, για διπλωματικούς καί στρατιωτικούς λόγους δέν άποκαλύπτει τόν ένοχο.

* Ξημερώνει ή Δευτέρα τής 28ης Όκτωβρίου 1940. Βαθιά μεσάνυχτα άκόμη, κάποιος χτυπᾶ τήν πόρτα στο σπίτι τοϋ πρωθυπουργοϋ Ίωάννη Μεταξᾶ. Εΐναι ό ίταλός πρεσβευτής στήν Άθήνα Έμμανουέλ Γκράτσι. Παραδίδει στον έλληνα πρωθυπουργό ένα τελεσίγραφο μέ τό όποιο ό άρχηγός τής χώρας του ό Μουσολίνι ζητᾶ νά τοϋ παραδοθεΐ ή Έλλάδα.

* Ο Ίωάννης Μεταξᾶς, δίχως κανένα δισταγμό, άπαντᾶ μέ ένα ήχηρό «ΟΧΙ!».

* Άλλά καί σέ όλη τήν Έλλάδα αντιλαλεΐ παντοϋ τό ήρωικό «ΟΧΙ!».

Τραγούδι ή άπαγγελία: «Τιμή σ΄ αυτούς»

* Πρίν άκόμη ξημερώσει, γύρω στίς 5.00 τό πρωΐ, τά ίταλικά

στρατεύματα επιχειροῦν νά περάσουν στή χώρα μας ἀπό τά σύνορά μας μέ τήν Ἀλβανία, τήν ὁποία οἱ Ἴταλοί εἶχαν ἤδη ἀπό καιρό καταλάβει.

* Ὁ Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος χτυπᾷ τήν πόρτα τῆς Ἑλλάδας, παρά τίς προσπάθειές της νά τόν ἀποφύγει.

* Οἱ στρατιῶτες φεύγουν γιά τό μέτωπο. Μέ τό χαμόγελο στά χεῖλη, βέβαιοι γιά τό δίκαιο τοῦ ἀγώνα, εἶναι ἀποφασισμένοι νά ὑπερασπιστοῦν μέ ὅλες τίς δυνάμεις τους τήν πατρίδα.

* Ἡ γλυκιά Παναγιά θά ἔναι τό φυλαχτό καί ἡ δύναμή τους.

* Οἱ γυναῖκες τῆς Ἠπείρου καί τῆς δυτικῆς Μακεδονίας, γνήσιες Ἑλληνίδες ἡρώιδες, κόντρα στους ἀνέμους, μέσ στά χιόνια σκαρφαλώνουν γιά νά μεταφέρουν ἐφόδια στά παλληκάρια πού μάχονται.

* Οἱ ἀδελφές νοσοκόμες ξεχνώντας τόν ἑαυτό τους ὑπηρετοῦν στήν πρώτη γραμμή, σταλάζοντας βάλσαμο παρηγοριᾶς στους τραυματισμένους φαντάρους.

* Κι ὅλες οἱ Ἑλληνίδες κόμπο μέ κόμπο, δάκρυ μέ δάκρυ, κάνουν τό πᾶν γιά νά ζεστάνουν καί νά ἐνισχύσουν τά γενναῖα παιδιά τῆς Ἑλλάδας πού πολεμοῦν γιά τή λευτεριά τῆς πατρίδας.

Τραγούδι ἡ ἀπαγγελία: «Ἡ γυναῖκα τοῦ '40»

* Κάτω ἀπό τή σκέπη τῆς Παναγιάς, ὁ ἑλληνικός στρατός προχωρεῖ ἀπό νίκη σέ νίκη.

* Ὁ Μουσολίνι, πανικοβλημένος ἀπό τίς συνεχεῖς ἧπες του, καλεῖ ἐναγώνια τόν Χίτλερ σέ βοήθεια.

* Κυριακή 6 Ἀπριλίου 1941, ὥρα 5:15 τό πρωί, οἱ Γερμανοί μέ ἰσχυρές μεραρχίες, πάνω ἀπό χίλια ἄρματα μάχης καί πλῆθος ἀεροπλάνων * εἰσβάλλουν στήν Ἑλλάδα ἀπό τά ἑλληνοβουλγαρικά σύνορα.

* Μισή ὥρα μετά τήν ἐπίθεσή τους, ὁ πρεσβευτής τῆς Γερμανίας στήν Ἀθήνα πρίγκιπας Ἑρμπαχ ἐπισκέπεται τόν Ἕλληνα πρωθυπουργό Ἀλέξανδρο Κορυζῆ. Ἰταμά τοῦ ἀνακοινώνει τήν εἴσοδο τῶν

χιπλερικῶν στρατευμάτων στό ἑλληνικό ἔδαφος. Γιά δεύτερη φορά ἀστράφει καί ξαναβροντᾷ τό ἥρωικό «ΟΧΙ!».

* Νέες ἔνδοξες σελίδες γράφονται στήν ἱστορία τῆς πατρίδας μας.

* Τά ὄχυρά στήν περίφημη «Γραμμή Μεταξᾶ» -μία σήραγγα (τουῖνελ) πού ἐκτεινόταν ἀπό τίς Σέρρες μέχρι τόν Ἔβρο- ἀνασταίνου Θερμοπύλες καί Μαραθῶνες.

* Εἶχαν κατασκευαστεῖ στό διάστημα 1936-1940. Ἀπό τήν ὀροσειρά τῆς Κερκίνης μέχρι τόν ποταμό Νέστο κούρνιαζαν κρυμμένα, γιά νά προασπίζουν τά σύνορά μας μέ τή Βουλγαρία.

* Βέβαια, στήν πανίσχυρη γερμανική πολεμική μηχανή οἱ στρατιῶτες μας δέν εἶχαν νά ἀντιπάζουν παρά πενιχρά μέσα. Διέθεταν ὅμως γρανιτένιες καρδιές. «Κανείς δέν θά περάσει!», ἦταν γραμμένο στό ὄχυρό τοῦ Ροῦπελ.

* Καί πραγματικά, ὁ ἐχθρός δέν κατόρθωσε νά περάσει. Τέσσερα μερόνυχτα πάλευε βομβαρδίζοντας μέ τό πυροβολικό του καί μέ τά στοῦκας (ἀεροπλάνα κάθετης ἐφόρμησης). Τά ὄχυρά ἔμειναν ἄπαρτα.

* Τήν τέταρτη μέρα ὅμως οἱ εἰσβολεῖς ὀρμοῦν ἀπό ἀλλοῦ στά ἑλληνικά ἐδάφη. Παραδόθηκε ἡ Γιουγκοσλαβία στίς δυνάμεις τους καί ἄνοιξε δρόμο γιά τήν κατάκτηση τῆς Ἑλλάδας.

* Τό μεσημέρι τῆς 9ης Ἀπριλίου, στή Θεσσαλονίκη ὑπογράφεται πρωτόκολλο συνθηκολόγησης.

* Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας γερμανοί κήρυκες στό Ροῦπελ ζητοῦν τήν παράδοση τοῦ ὄχυροῦ.

* Ὁ διοικητής του, Γεώργιος Δουράτσος, δίνει τήν ἱστορική ἀπάντηση: «Τά ὄχυρά δέν παραδίδονται, καταλαμβάνονται!»

* Ἀργά τό βράδυ φτάνει ἀπό τό Ἐπιτελεῖο ἡ θλιβερή εἶδηση: «Ἡ Θεσσαλονίκη ἀναγκάστηκε νά συνθηκολογήσει». Στούς ἀπόητους στρατιῶτες δίνεται διαταγή ἀπό τό Γενικό Στρατηγεῖο: «Παύσατε πῦρ!». Τότε μόνο οἱ ἀνίκητοι μεριάζουν.

* 10 Ἀπριλίου, 6.00 π.μ., παραδίδεται τό ἀπόρθητο Ροῦπελ. Ἐξω ἀπό τό ὄχυρό παρατάσσεται γερμανικός στρατός γιά νά ἀποδώσει τιμές στούς ἠπτημένους νικητές!

* Μπαρουτοκαπνισμένοι ἐμφανίζονται ἕνας ἔφεδρος ἀξιωματικός, ἕνας ἐπιλοχίας, δύο λοχίες καί 28 στρατιῶτες.

- Ποῦ εἶναι οἱ ἄλλοι; ρωτᾷ ὁ γερμανός συνταγματάρχης.

- Δέν υπάρχουν ἄλλοι, ἀπαντᾷ ὁ ἔφεδρος ἀξιωματικός.

Μένει ἔκπληκτος ὁ Γερμανός. Συγχαίρει τούς ὑπερασπιστές τοῦ Ροῦπελ γιά τήν ἥρωική τους ἀντίσταση. Ἐκφράζει τόν θαυμασμό του, δέν κρύβει τή ντροπή του...

* Ἡ μεγαλειώδης ἄμυνα στό ὄχυρό τοῦ Ροῦπελ συγκλόνησε φίλους καί ἐχθρούς!

Τραγούδι ἢ ἀπαγγελία: «Ἀγάπη γιά τήν πατρίδα»

* Ἡ αὐλαία ἔπεσε. Ἡ γερμανική μπότα ἀντηχεῖ στούς δρόμους τῆς δύστηνης πατρίδας μας. Ξεκίνησε ἡ μαύρη περίοδος τῆς γερμανικῆς κατοχῆς.

* Ἀλλά ὁ ἥρωισμός τῶν Ἑλλήνων δέν εἶπε τήν τελευταία λέξη. Μέ θαυμαστή καρτερία, μέ ἀκατάβλητους ἀγῶνες, μέ ἀνυπολόγιστες θυσίες κατορθώνει νά φτάσει ἡ πολυπόθητη μέρα, νά κυματίσει καί πάλι ἡ γαλανόλευκη σημαία στήν Ἀκρόπολη τῆς Ἀθήνας. Ἦταν 12 Ὀκτωβρίου τοῦ 1944.

* Οἱ ἰσχυροί τοῦ Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου βρέθηκαν τελικά ἠπτημένοι.

* Ἡ πληγωμένη μας Ἑλλάδα ἀνορθώθηκε καί πάλι ἐλεύθερη!

Τραγούδι ἢ ἀπαγγελία: «Ἡ λευτεριά»

(Μετά τόν χαιρετισμό, πού θά ἀπευθύνει ὁ παριστάμενος ἱερέας, τό ἀφιέρωμα κλείνει μέ τόν Ἐθνικό Ὕμνο).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Προβολή.
2. Ύμνοι καί τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου.
3. Τραγούδια σέ προβολή.
4. Ἐνθύμιο.